

WAARNEMINGEN IN ELSWOUT.

In de herfst 1968 zagen we nabij de vijver in Elswout een warm bruin vogeltje goed zichtbaar op het al kale hout zitten. Zijn kleur deed me denken aan de nachtegaal, maar deze vogel had 'n brede korte staart, waar hij vreemd mee zat te wippen. We konden hem rustig bekijken. Plotseling "berstte" hij ij luid zingen uit. Ik weet het niet beter uit te drukken. Wat kon het zijn? Thuis meteen de "gids" geraadpleegd. Heel enthousiast vonden we hem direkt, 't klopte precies! Maar wat een domper - hij kwam hier niet voor volgens de boeken. Maar voor mij stond het vast: het was een Cetti's zanger. Van Hans Vader hoorde ik laatst dat de Cetti's zanger naar het noorden "optrekt".

Nog iets vermeldenswaardig: tijdens een wandeling op een zeer triestige dag zaten we even stil bij de vijver. Daar waren een paar waterhoentjes nogal druk doende met achter het riet, er was ook een vreemdeling bij, een kleiner gespikkeld of gevlekt vogeltje met een lichte stuit, die zich druk roerde, en een voor mij vreemd scherp geluid voortbrecht. Hij was levendig, haast ruzie makerig met de waterhoentjes. Plotseling toen wij ons bewogen was hij verdwenen. Het moet een Porseleinhoen geweest zijn. Een derde winterbezoeker waar ik altijd het meest naar uitkijk is de ijsvogel, die we meerdere malen in Elswout gezien hebben. Maar nooit zo mooi als die keer dat we nog voor 't Nivon op stap waren. Het was nog nazomer, winderig, maar helder en zonnig weer. We kwamen net over 't heuveltje bij de vijver toen de ijsvogel aan kwam vliegen. Hij vloog een paar keer heen en weer, dook vlak vóór ons, en ging vlak tegenover ons op 't riet zitten. We konden heel mooi zijn geel-bruine borst zien. Ja dat was een belevenis.

Zo zou ik ook iets willen vertellen van dat "bescheiden" boomkruipertje. Een familie grauwe vliegenvangers die steeds op en bij het hek van de boomgaard te vinden was tot in augustus (zeker broedvogel: 3 jongen) werd geplaagd (of verjaagd?) door het boomkruipertje. Als de oude vliegenvangers de jongen wilden vberen fladderde hij er steeds tussen. Dit heb ik tweemaal gezien. De vliegenvangertjes vertrokken dan maar. Misschien waren ze te dicht bij zijn nest?

Ik heb nog iets leuks meegemaakt met die boomkruipers. De eerste keer was het op de Veluwe waar we aan een bosrand even uitrustten. Een vink zat in een jonge eik voor ons van tijd tot tijd te zingen, maar vreemd, steeds kwam daar een echotje achteraan. Zweeg de vink dan bleef het stil. Ik was al bang dat het raadseltje onopgelost zou blijven, maar de vink begon weer te slaan. Toen zég ik de echo: een boomkruipertje kroop om 't zelfde stammetje en gaf die echo. Het zou me nooit opgevallen zijn dat beide liedjes iets gemeen hadden. Zeker niet het volume, maar wel het ritme.

Laat ik nu hetzelfde horen bij de boomgaard van Elswout. Daar zat een vink te slaan in het topje van een hoge Thuja, het boomkruipertje kennelijk lager, maar was niet te zien. Ook hij zong alleen als de vink sloeg. Het duurde geruime tijd tot de vink ervandoor ging, toen zweeg ook de boomkruiper.

mevr. A. Antonisse,
v. Raephorststraat 28
Haarlem.

Lie van de lezers kan bovengenoemde waarnemingen van met name de Cetti's zanger en de Porseleinhoen bevestigen?

redactie.

Wij wensen alle lezers van "De Fitis" een voorspoedig en ornithologisch heel interessant 1970.

het bestuur.